

Kokis vaikams džiaugsmas meskeriauti,
Po upelukas ir girres kas diena siausti;
Jonukas žuvytes gauda, susnudo dede,
Kuriam žuvauti jau gana daude.

— Kur Jonuko d-d-e?

Sziaucziaus Dukte.

Viename iz mažesniu Amė-
rikos miesteliu prie siauros
dulketos gatvės matome jau
prasta nameli, ties kurio du-
rimis prikalta lenta ant ku-
rios gal paties gyventojaus to
jo namelio nelabai matomai
gabė tepliorysteje ranka ma-
tom nutepiota bata ir gan kre-
vu sruftu nupiesyta juodom
"riebiom" raidėmis antrasza:
"Lietuvizkas Sziauczius"— bet
pravardes nesakyse, kadan-
gi gal tas nepatiktus musu gar-
biam lietuvizkamjam szau-
czui. Tegul pakaks mums to
vieno jo vardo, kuris visi
gal nežemins vardininko pra-
myto Kurpalio, kadangi ge-
riausioj giminysteje gyvena
nuo seniai su kurpalium musu
kurpius ir visai su mylimu
kurpaliu jis atsiekyrt nenori.

Taigi ir sziaudini matome
ji sedinti prie mažo sziauczi-
ko stalielio ir bekalancio vi-
nutes in pada užmauto ant kur-
paliaus czeveryko. Matomai
jis jaucaisai užgandintu iz
savo gyvenimo ir buvio kadan
gi girdime ji beveik taktiskai
su plaktuko ypais niukianti
linksma dainele:

Kurpius sau pon's
Nors juodas supon's
Jam garbes neduoda
Taciaus paguoda
Nuo prasto ir pono
Ne del supono
Kurpiui priklauso
Kas-gi netiki tegul paklauso:
Paikazu tas yr kas kurpiu pei-
kia.

Kurpiui malones maldaut ne
reikia:

Padaryt praszo, potam užmo-
ka.

Czeverikuotos paneles szoka.—
Ar tai salionuos, ar prastoj
grincelej

Garbe atduoda smulkiai koja-
lei

Jaunikiai, kada gražios kur-
paites

Avi kojalias jaunos panaites.
Kurpiui-gi garbe iz to izei-
na.

Batnotus jaunikiš iszdidiu ei-
na

Besidziudams gi gražiais ba-
tais

Uz kuriuos kurpiui mokejo
dukatais

Kurpius sau pon's
Užniek supon's! —

Pabaiges savo daina ir dar
ba jis pasikele nuo savo szau-
czisko uslanelio ir nuejo in
kita kambari kur triuse jo mo-
teris

— E, pacziut pamesk jau
karta tu ta savo darba. Ar ne
gali sau pasilest biski—pri-
dyrbai ir apsiitrusi sau paleng-
vele. Isztikro turiu tave bart
delei tos priezasties kad tuo
darbu uszimuziejai ir naiki-
ni sau sveikata.

— O nesirupink meilik,
esmiu sveika kaip zvis—atsa-
ke moteris linksmai.—Galiau
seku tavo pavizi. Jug ir pats
nebetingiauiaji.

— Az, tai az. — Manes
darbas nevargina labai, kadan
gi zinai, jog dyrbu su noru, o
ta nora didina man tas, idant
tu pacziut ir musu Onute var-

go nekestu. Da pajiegsiu pats
uždyrbt jums duona. Vaikai
jau priauga ir nereikalau mu
su pagelbos taciaus patis
szelpa mus senatveje. Tau ver-
tetu biski paczedyt sveikata.

— Bet Onute, jug neyra
vaiku ir mano triuso reikalau-
ja. Reikia pasirupint idant ne
liktu senmerge. Vienturtei mu
su turiu paszvest dabar savo
spekas.

— Dievas aprupina visus—
atsake doras Kurpalius. Ga-
liaus musu Onute, kaip daug
mas sako, yra tikra leliuke,
iszaugs iz jos puiki graži mer-
gele, jaunikiu nestokuos, o jug
acziu Dievni sziamie kraszte
nera tu kvailu paprociu.
idant merga turetu didelia dali
ar pasoga. Kol Dievas laikys
mus ir vaikelius sveikus usz
teks ir to ka turime ir kagi in
gyziu da usz savo darba.

— Teip, negalima da rugot
Dievui deku tuomatru nieko
mums netruksta, bet pamislyk
kad paaukus Onutei reiks pa-
redu, o jug tas nemenkai pa-
ima skatiko.

Vyras pripazino moterei tei-
sybe ir atsisedes ant kedes pra-
dejo besiglamonet su Onute,
kuri buvo jiems mylimiausiu
kudikiu. Mergaite tikrai bu-
vo apdovanota gamtos dovano-
mis nesupiai, o galima tart
gausiai. Jos szvelnos geltoni
plaukai kaip szilku valaknos
denge sulyg juosmeniui pe-
czius. Onute visados buvo gra-
žiai paredyta, nuprausta ir iz
szukuota. Savo stropumu ir
linksnumu suteikinejo gimdy-
tojau dideli smaguma ir
džiaugsmu. Nors szejmyna
kurpiu susidejo nevien iz tu
triju ypatu, kadangi da buvo
ir du sunus, jau paauge vaiki-
nai, bet tevas su motina retai
kada jias pasidziauge. Ne vie-
nas iz ju nenorejo pasimokyt
tevo amato, nors tevas veltu
aiszinkino amato naudinguma
žmogui. Vaikai nors ir nebuvo
isztvirke, nors dyrbo fabrikuo-
se ir savo uzdarbiu dalinosi su
tevu, bet tevi ir motinai liko
kaipi svetimais, nes net ir na-
mije sauo tevu prigimtos kal-
bos vartot nenorejo ir jeigu
vartoto tai ta kalba buvo tik-
ru makaronizmu ar misziniu
hetuvizsku su anglizkais žod-
žiais iz ko iszidavo vien žar-
gonas suprantamas negut cziu
nuo seniau gyvenantiems, nes
tikras lietuvys negirdes ko
panaszau niekad tokios kalbos
neisprastu.

Be abejones tas tai ir buvo
priezastim kad Juozukas ir Bal-
trukas sugriže iz darbo leido
valandas užnamyje su svetim-
taucziais su kureis galejo lais-
vei kalbetis, juokavot iz praei-
vi ar žaistytes. Suprantamas
dalykas jog tokie gatvinei drau-
gai negalejo but gerai, taciau
isztvirkeliais nepazistanciais
suis gedos ir mandagumo.
Nestebetina kad ir draugauja
cziu su anais moralizkumas ir
dorybes motinos da in ju ku-
dikizkas szirdis inkveptos tu-
rejo su laiko begiu iszdilti ir
nelaimingas tevas veltu vilioja
si pagelbos senatvej nuo savo
vaiku. Trukumas kurpiui
kaipo ir jo moterei apszvieti-
mo nedaleidinejo jiems suprast
kokios blogos pasekmes gal
but tokio ju nepaisėjimo ant
vaiku auginimo. Nelaimin-

guoliai negalejo suprast kad
ju gimdytojizska akla meile ir
ju mylimai Onutei yra nuo-
dais.

— Onute pasiliks siuveja—
kalbejo tevas beglostydama
szvelnius paleistus mergaites
plaukus.

— Onute tur but da kuo-
geresniau—pritare motina. Gi
la idant tokia graži ir iszmintin
ga mergaite turetu snisvargint
darbais ir vargais siuvejos.
Siuveja tai baudziannyke; die
nomis ir nekarta naktimis pri-
gulus prie savo maszinos siuva
o kagi turi. Netenka sveika-
tos ir nerege pasilieka. Tai
viskas.

Ne Onute tures but kuo ge-
resniu, negu siuveja.

— Tai koki gi moksla duo-
sim Onutei?

— Tai va? Ar mažai yra
mokslu, kurie suteikia garbe ir
laime.

Tokias ir tuom panasias kal-
bas. Onute dažnai girdedama
da szesiu metu nebaigus jau
kaskart daugiau ididzia dare-
si, o jos ambicija vis iszvyti-
neta tuszciais gyrimais jos
grozyles ir stropumu.

Onute pradejo lankyti mo-
kykla, bet ar gimdytojai ga-
lejo pasidziaugt iz jos mokslo—
negalima to pripazint, kadan-
gi j-igu ir rode ka iszmoko
mokykloje—jie suprast nega-
lejo jau vien delto, kad tas Onu-
te mokslas skambejo jiems
svetimos kalbos žodziuose.
Dziaugesi vienog klausant
kaipo Onute nemikiziodama
skaite, o ar gerai "epelino",
ar ne jiems tas Rupert nega-
lejo.

Vienas spaisreiskimas vie-
nog lyg pradejo neramint mo-
tina, o potam ir teva o ypatin-
gai tas, kad ju mylimai Onute
teipgi pradeda pasilikt jiems
svetima, o kas blogiausia nie-
ko neizmane apie tikejima ir
Dieva. Mat betikibizkose pub-
likines mokyklose mokiniai
iszmoksta daugiau mylet su-
nis, kates, negu ingyja kokia
nors nuvoka apie artymo meile
ir dora, arba tikejimizka,
dorybe. Aiszkinta sau kad
pradejus mokintis katekizmo
Onutei galima bus bloga pa-
taisyt.

Onute gerai mokinosi ir tuo-
mi linksmino ypacz motina,
kuri svajojo apie Onutes lai-
minga ateiti. Kad kartais tevas
skundesi jau ir ant Onutes
atszalmu del visko kas tik yra
teviszko, motina vadino ji
neiszmaneliu.

— Kam cziu ta tavo kalba
reikalinga. Kad kitokios ne
mokame turime vargt su ta
savo lietuvizska, bet ji vaikam
nereikalinga.

Tevas ant tokiu savo mote-
ries argumentu tik galva pa-
lingaves nutylavo, nes buvo
žmogumi kuriam barnis nie-
kad nebuvo pagdaujamu ar
mielu.

Onute turejo gražias prigim-
tis ypatybes ir savybes, bet
reikėjo anas joje iszvytyt pa-
tobulint. Amerikonizkos pub-
likines mokyklos palaikomos
o taciau tik griamous kaipo
vienos iz geriausiu mokykliu
pasauleje. Teip vienog tikry-
bei neyra. Neuzgincijamu
yra faktai ir tas kad ameriko-
nizka mokykla delei sau be-
religizkumu negal isztobulint
szirdies ir duszios kudikio. To
kia mokykla suteikia mokiniai
žinysta bet neduoda moraliz-
kos papedes. Jeigu gimdytojai
namije neiszpildo to trukumo
mokinio iszauklejime, tai moka
las netik ka neatnesza naudos
taciaus pastato kudiki ant ke-
lio kuris neveda prie tikros
laimes: dažnai iz teip vien
mokyklos auklejamu kudikio
gimdytojai vieton džiaugsmo
sulaukia nuo savo kudikio iz-
sazidejimo, paniekinimo, gedos
ir kartybiu. Sziauczius kaipo
ir jo moteris patys per menka
turejo apszvietima, idant gale-
tu suprast svarbiausius rei-
kalus vaiku iszauklejime, o
kad ir suprato velhaus nebuvo
jau galima pataisyt to, kas in-
vyko, negalima buvo jau iz-
raut tu usniu ir dilgeliu, ku-
rius suzele ir inisazkinoji kudi-
kio apleistoj duszioj.

Onute gražiai tarpo ir baige
jau mokykla. Ir vis da ne
iszmintinga motina svajojo

Mrs. William B. Leeds, nazle po miru-ian "blekiniam
karalui" turi turto ant \$30,000,000. Taji milzinzska turta pa-
sidalina su vieniniu sunum.

apie duktes isziaugsztinima
Triuse ir darbavosi pati nakti-
mis siuodama kad tik Onute-
butu užgandinta Izvytyta.
tusztybe mergaites duszioj-
buvo neprisotinama ir uszsaig-
nedint ne galejo ir tuom ka su-
teikt galejo vargingas szau-
czius.

Su kokių skausmu turejo
patemyt nelaiminga motina
kad dukte gedijasi savo mo-
tinos, kad ant gatves szalinasi
nuo jos, idant dranges nema-
tytu jos drange su motina Bied-
nas tevas jau nesupejo uždirbt
tik idant Onutei usztekto
ant "dresiu" ir skrybeliu.

Jau tas yra paprastinai, kad
jei ant žmogaus nukrinta ne-
laime, tai beda, beda varo
Teip ir kurpiu szejmynai aisi-
tiko. Vyresnis sunus Juozas su
visai pamete tevus ir iszvaže-
vo in platu sviatu. Dingo kaip
akmuo inmestas in vandeni,
Jaunesnis Baltrukas kasdien
pludo ir keike siuodamas pra-
garan teva ir motina jei pra-
dejo bart usz besibastyma nak-
timis ir usz latravima. Reikeje
uszsigandint vaikeszko ma-
lone, kad iz savo uzdarbio
paskyre bent maža dali tevi-
ni, nes sauales ne galima jau bu-
vo panaikint, taciaus reikejo
atbot idant nepasektu vyres-
niojo brolio pedomis.

Onute viena da buvo visa
viltis nelaimingiem gimdyto-
jam, nors ir ta ju iltis buvo
blestancia žvaigzdele, kuri ne-
trukus užgeso teipgi.

Su kiekviena diena daresi
ir ji szurkztesne, kardin ba-
resi su motina "gademuoda-
ma" kad reikalavo nuo jos pa-
gelbos triuse Sugrizus iz mo-
kyklos beveik skritis su zerko
lu nenorejo, jame tik rasdama
uszsigandinima, nes jos sau
milyste ir tuztybe pasieke
auszszciausi laipsni.

Metai bego mokykla pasi-
baige. Motinos svajone neiszi-
pylde; in augsztesne mokykla
ledziant jau reikia leszu o
biednas sziauczius nebuvo ant
tik turtingu idant apart to ka
kasmetis paima dukteres pare-
dai po kelis szintus doleriu
galetu moket usz jos moks-
la. Iz publikines mokyklos Onu-
te iszejo teip isztobulinta kad
gedijosi savo tevu vadint gim-
dytojai. Kartus tai buvo ap-
sirikimas gimdytoju, todėl pra-
tude visoki uszsitejima mo-
kyklai kad ir ana da galetu
pataisyt jiems kudiki, jau su
visai neturejo noro leist eit to-
lesni mokslo. Onute tuotarpu
reikalavo, idant eit mokyklon,
kadangi tik prie to ji jau bu-
vo tikus. Namini triusai jai
buvo svetimu ir neapkenzia-
mu.

— Leisk mane in kaladz
(kolegija) — reikalavo ji.
— Bet usz ka? Zinai kad
esi duktere sziaucziaus, o ne
jokio milijoniero.

— Ai dont ker! Bet asz pas-
tave nebusu ir diszu nemaszgo
su.

— Tai kagi veiksi? Nenori
namie but eik mokykis siut,
nes prie nieko daugiau nesie-
tikus. Ana Lize kaip iszmoko
siut ir kaip graži ai gyvens,
pati sau susiprova drapanas
pati pasisiuva, ar kas kitas ru-
pinasi ja? — o vienog ka p-
puikiai devi ir gyvena Teip ir
tu galetum.

— Never! Asz nenoru but
dresmerge.

— Tai buk kuom nori —
atsake rustingai tevas maily-
mas kad jau ir iz to savo ku-
dikio sulauke tiek džiaugsmo,
kiek sulaukt jokiems gimdyto-
jam nelinketu.

— Ge-da-h-h! uszkeike
gera Onute.

Pasikarhuk t jus su savo
dibe-mergem.

Ir spsigizus iszejo.

Nuo to laiko kaskart smar-
kesnes dramatu veiksmes atsi-
buvinejo kurpius namelije,
net kol galiaus ir "numyleta
Onute neiszekete savo sparnu
ir neiszele in "szilteinius
krasztus".

Nelaimingi gimdytojai neta-
ko jau ne vieno iz savo vaiku
nes Baltrukas likos suvažine
tas ant geleziknelio besikabine
jant ant einancziu frachtiniu
traukiniu.

In kur iszvaževo Onute ne
žinota suvi; nerazze ir ji kai
po ir Juozas joko laiszko. Ne
laiminguma tevo ir motinos ne
sunku sau insivaizdint.

— Likome vieni—kalbejo
aszatas rydama motina.

— Prazudeme paskutini ku-
diki — atsake filoziszka
tevas.

Liudnai tekejo dabar die-
nos seneliu o ateites baugino
su kozna diena vis labiau da
pajiegia kurpius senus czeveri-
kus tai-tyti, da uszkeibia
ziek-tiek bent gyvenimo rei-
kalam bet kas bus kad pajie-
gos nedaleisia tokio uzdarbio
ingyti, kas bus toliaus? Tas
klausias baugino nelaiminga
kurpiu; kaip baisi vaidykla ro-
desi szeszelis juodos ateites.
Kas susimyles, kas prigau-
ja kas pavalgidins? Pas ji lko
tiek ambicijos, jog iszmaldu
praszyt nepasiyztu eit, kad ir
mirti iz bado grumotu j m.
Vientaine viltis da liko j m o
ta viltis suteikinejo negi tas
kad paims geri žmones in var-
gzu priglauda ir ten gales už-
baigt savo nelaiminga gyveni-
ma.

(Tolius bus).

Priezastis.

Jonai: — Del ko Antanai
moteri pravardes persimaino
po apsieviravimu?
Antanas: — Del to, jog kol
motere ira mergina, ir ne vie-
na ne turi gero vardo.

Naszle su \$30,000,000.

Pilipau gala lentos,
Jau netekau medegos,
Tai ne szposas nuolat dainuoti.

Ne yra kada pasilesti.
Baltruviene negali pagaut,
Mat, kas dien ejna nogaut,
Nori kiek ant dreses susi-
rinkti,

Pasidabinus in svieta slinkti

Jan man per daug,
O kas per daug tai szelauk,
Ant pagalius, ka cze žiureti,
Raiske savo varyti:

Nukakau in viena vieta,
Ten kur in pamariu svieta,
Miestukas nedelydie,
Ir uztikau. Lietuviu kelis,
O ir saluna uztikau,

Kuriamie diva pamasziau.
Uzejau, kad kiek pasilesti,
Pora skuneti alaus iszsigiarti,

Prie stalo sedau,

Pasiremiau.

Tame in-jona vaikynas,
Saluninks prie jo artinas,

Ir sako: Ko tu atejai?

Ar gal man skole atneziai?

Ausik doleri pragerei,

Ir ant rytojais atnezt žadejai!

Jago dabar neuzmokesi,

Tai tu mane paminei!

Kad, mist'er, da darbo neturin

Tai ne sko'o's dyduoti negaliu,

A z at jau gražei persipra-
szyti,

Ydant ant man's ne pykti.

O tu szunc snuki, rakali!

Jagu atyduoti negali,

Tai ko da in akis lendi,

Mane in piktuma ved?

Laidosi iz užbares su galu

gumines paipos,

Priebegias prie vargzo musz-
ti taikos.

Duris atydare,

Su keliu in užpakali dave

Ir laukan iszvare;

Szioki szedamas in užbare

velei užejo,

Nuo piktumo kalbet nega-
lejo.

Už valand... kada apsimal-
szino,

Velei prad-jo plusti ant vai-
kino:

Da in akis lenda įbaurybe

durniu,

Iz tokios bestijos niekad

giaro ne bus,

Viska gragere ir prakaziruoje,

Ir da meluoje —

Kad negali gauti darba,

Kad turi dydely varga;

Neturi ne geru kelniu,

Tegul sau ejna po velniu.

Ir pradejo pons saluninkas

skaityti,

Visus Lietuvius per danti-
traukti,

Asz klausau,

Ir tik dusavau.

Tame in-jona du davadi vyrai,

Mislinau, jog jau bus viskas

gerai,

Saluninkas meilei žiurejo,

Ir prakalb-jo:

Avai! Sesyte,

Gal ka geryt?

Neturime laiko — vyrai at-
sake,

Ir tuojaus savo reikala per-
state:

Mes ant nebaszninko renkame,

Ryto su misziom laidosome,

Gal tamista kiek paaukansi,

Nors sziek tiek duosi.

Deszimtis centu dave,

Ir tare:

Duceziau daugiau, nes ne-
na biznis,

Negaliu alaus parduoti suvi;

Koznas giartu ant bargo,

Turiu invalas vargo,

Alus rugsta,

Arielka iszdziusta,

Turiu vaikyne žiureti,

I-z ko randa moketi.

Oj gavo kostumeriai, ga o

ir visi,

Ant grieko ir Dievo nepaisi.

Paause pasikasiau,

Per durs smukau,

O kaip laukan iszejau,

Atspeikejau.

Pradejo griaut ir žaibnot,

Asz pradejau biski ir bijot,

Kad perkunas neintrenktu,

Neiszmusztu saluninkui dantu.

Yra labai geru žmonių,

Iz lietuvizku saluninku,

Ks su žmoniai gražei apsiejna

Katrie tik pas juosus užaina.

Introligatorne.
APDIBUTY KNYGU.

Aszistis knygų mokyklųgys interio
cutoris ir laikraščiai, kuipo tai:
Link

Apie kupczius, karalaite ir tris lavonus.

(Pasaka)

Senoves gadineje giveno turtingas kupczius, kuris vede handeli su kitu vieseipaciu kupcziais. Turejo tas kupczius vienatini sunei kursai visame teviu prigribejo. Ne ilgai trukus kupczius numire; o po jo smerte apeme jo kupczista su nus. Viena karta tas kupczius su savo tarnais ir visokeis ta vorais iszekliavo in kitas karalistes, vaziuoje jie per viena kaima, ziuri patvorija tris lavonus iszmeti, nusistebejo jis del ko ju nepalaidoje, nes guli patvorije, sutikias viena isz gyventoju to kaimo ir paklause: delko tuju lavonu ne palaidoja, nes guli cze pamesti. Gi ventojas tate: Jie kaip giveno ant szo svieto tai labai biednei ir vargingai, ir neuzsisluzino geresnio palaidojimo, ir su koz nu pas mumis teip padaro kuris biednei ir vargingai givene. Tada tas kupczius prase idant ji nuvestu pas perdetini to kaimo, kursai likos nuvestas, tada kupczius dave perdetinini szimta rubliu idant tuos lavonus palaidotu priderianczi, o pats su savo tarnais leidos in tolimesnia kelionia. Ir teip jis vede handeli per kelis metus, ir teip pralabo kad ir savo locna laiva nusipirko.

Viena karta plauke jie per marias, ziuri kad netoli ju atsiveja kitas laivas, kuris buvo razbaininku ir tuojuas uzpuole ant ju. Kupczius turedamas daug tarnu ir gerus ginklus, tuojuas razbaininkus ingalejo ir razbainiku laivas pradejo skiaut. Kad sztai isz szkvo dvi patogos panos, ir melde kupcziaus idant jas nekaltas gialbetu kurios ne ilgai trukus likos ir iszgalbetos. Viena is panu buvo dukte vieno kara laus, o kita slingne, kurios viena karta vaisezjojo pamaru ir likos per razbaininkus pamtos. Kupczius parvaziavus in savo teviske po kokiam lai kui apsipaziavo su karalaite ir giveno su savo milema pazule o jo handeli vede tarnai bet viskas pradejo mazintis, per tai kad tarnai pradejo darit visokias suktibes. Pats vel pastanavijo keliant drauge, ir daziuret tavoru, labai galedamas savo pazucius ir nenoredamas atsitraukt nog jos; per ka nusimuszte didele potografija ir pritaise prie laivo, idant kokioi nelaimet turetu su kuom susiramint, atsiveikino savo milema ir iszekliavo.

Vazinejo jie po viekas karalistes per cielus metus.

Viena karta uzvaziavo in viena karaliste, prie karalisteko miesto, teipos-gi daugybe kupcziu praziavoja, ne ilgai trukus atėjo ir karalius pazi ret, tas karalus buvo kupcziaus pazcos tevas. Karalus pamatias prie laivo pritaista foto grafija savo milemos dukreles tuojuas pasiazauke ta kupcziu pas save. Kupczius nusigando nezindodamas kam ji ezauke ka ralus. Ne ilgai trukus karalus iszeke puikus pietus del kupcziaus, ir faike pietu tare: sveikas drutas mano zianta kaip tan einasi kaip gavai mano dukrele uz pazcia. Teip kupczius iszpasakojo viska kaip ant jo uzpuole razbaininkai kaip jis juos nugalejo ir kaip iszgalbejo jo dukrele ir sluginia nog smerties. Karalus apsikabiojas kupczu pab: cziavo, dovanojo ziegoreli aukisini, ir puiki zieda su parazu karalus, ir tare asz tau duosiu viresni jenerola ir vaisko, ke lauk parduok ka turi ir su savo milema pazule, o mano dukrele parvazuokit, o po mano smerti apimsit mano karaliste. Tada kupczius atsiveikino su vuzozviu ir iszekliavo. Parvaziavus viska pardave pame savo milema ir sluginia ir iszekliavo pas vuzozvi. Jenerolas pavidedamas kupczui ku fis turi karalaus dukteri uz pazcia, ir po karalaus smerti apims karalistia, jenerolas labai kupcziaus neuzkenti ir norejo jiam smerti padarit. Viena kar ta kada jenerolas su kupczium vaikeszjojo, jenerolas pagrie-

be kupczu ir inmete in marias, o pats nusidave in viduri laivo karalaite nematidama savo milimo prisiegas labai graudzei verke jieszkojo jo visur bet vis buvo ant tuszio ir niekur jo nerado. Kada parvaziavo je nerolas nusidave pas ta karalu ir apsahe apie jo zianta kad nezino kur dingo nakties laike. Labai karalus o podraug ir milima dukrele abudu labai galejoji ir verke per tai jo dukrele pastanavijo per dvilika metu nesizenit su kitu, del meiles savo milimo prisiegos.

Dabar grizskim pas kupcziu kuri inmete in marias jenerolas, kaip tikta inmete in marias, tuojuas tie lavonus del kuri buvo paaukavias szimta rubliu del palaidoimo, pasiver te po juom in didelai lianta kuri iszesze ant mariu salos tada kupczius iszlipias ant krazo to isdziovinio savo drabuzius.

Tada pribuvo ir antras lavonas ir atnesze jam maista ir per dvileka metu jam vis nezeze maista.

Kada jau suvejo dvilika miatu sumislijo karalus savo milima dukrele apzenit su tuom jenerolu ir jam pavest karaliste, ba pats ne galejo ka raltut ba buvo jau labai sianas Surenge veseile, uzprovi no daugibia armotu, kaip bus diena vinczevones, tai palieps iszeszt visus szuvius del dziau gemo.

Ant salos kur givano kupczius pribuvo ir tas trezias ir prakalbejo jin ji: Szen dien tau milimos veseile su tuom jenerolu kuris tavia in mete in marias, ar noretai ir tu tos veseiles pamatit? Kupczius atsahe: Labai noretan, nes ne galesiu, ba ne turiu tokios gali bes kad teip trumpam laike galetau perplaukt per marias, Tada velai tas lavonas tare: Jaiigu nori pamati seek ant manias tuojuas busi tianai,

Kupczius uzsedo ir akimir snei likos nuzestas in savo vuzozvio palociu, ir lavonas iszeniko jam isz akiu. Karalius iszgidras ineinanti koki tai zmogu in pakaju uzklause.

Ko czia pribuvai drieskau kaip driesai be pavialimo 0 neitie in pakaju mano. Kupczius tare in karalu: Ach teveli ar da giva mano milima prisiega.

Kokia prisiega, klause karalius, cze tavo jokios prisie gos nesiranda ezitam palocije. Kupczius tare: Asz milimas teveli esmiu jusu zentu ir paro de zieda, ta, kuri jam karalius dovanojo; karalius pazinias ta zieda apsikabino ir pabucziavo ir prase idant jam iszpasaku tu jo visa gyvenima. Kupczius iszpasakojo kaip jin jenerolas inmete in marias, kaip jis per dvilika miatu matitnos ir kaip jis likos in cze atnesztas. Tada kupczu karalius nuvede pas balberi idant apskustu, pa dabintu ir atnesze nanjus dra buzus aprengte puikei palikias ji, o pats nusidave in pakaju kur buvo prasidejus svodba ir tare in dukrele: Milima dukrele, ar negaila to pirmutino prisiegos kuris tavia igal bejo nog nedoriu razbaininku. Tada pertrauke jenerolas: Ka'cze teveli kalbet, kam su graudinat szirdi jos dukreles, o mano milima, jau jos pirmu tinio viro nera givo, amzina at silsi jo duszei. Karalus velel tare in dukteri. Ar noretai pa matit savo pirmutini, ar butai linkma? Butau kad ji pamati tau, nes ne matisiu. Didele bu tu Dievo galibe kad pamatitau. Tada karalius nuvejas atsivede savo milima zenta. Szitai tavu pirmutinis. Karalaitie pamacius savo milhman sia apsikabino in glebi ir pra dejo verkti isz dziaugamo. Jena rolas tai pamatias net visos jo bluos numire.

Karalius perpekias liepe suzaudit su armotom: kuros bu vo surengtos laike svodbos szaut.

Buvo neiszpaskitas dziaug smas visame palociuja, trauke si balius per keles nedelias. Karalius ne ilgai trukus pa vede savo sosta milimam zen to, ilgai jisai karaliavo ir su sa vo milima pazulcia, susilauke daug patogiu vaikialiui. X

Mainai.

Buvo grauzas vasaros nedel dias. Saulute isztias diena nusidirbus slinko in savo aukso rumus atsilesti, kad rytot anksti stojus in darba kartu su žmonemias.

Ore netaip buvo karszta, tai gi ir jaunutis Petrukas zaidie kieme su savo vyresniuoju broliu Antanu. Jiema baizaid ziant pasigirdo ratu bildejimas. Petrukas, metes zaidima, kaip tik spejo atidaryti vartus atvaziuojanciam dedei. Dede, sveikindamasis su Petreliu, ta re:

— Na, Petreli, kad jau tu man atidarei vartus — te tau uz tai lauktuviu.

Ir, iszemes isz kizesenes, pri pyle pilna Petrelio sauja sal dainiu.

Tuo tarpu prisiartino ir vyresnysis Petruko brolis Antanas.

— Jau tu Antanai, pasivelinai saldiniu — na tai asz tau, jau kaip vyru, duosiu uzsiurukti.

— Czia dede pajezekojes isz eme tris papirosus ir padave Antanui.

— Ar namie tetis? — paklause dede.

— Namie — atsake Antanas.

— O kur jisai?

— Ot, nuejo in sodeli pravedinti; eikzite, dede, nuvesime.

Vankai, nuvede dede in sodeli, sugrizo in kiema.

— Zinai ka, Petruk, — tare Antanas, ziuredamas in Petruko rankutes.

— Ka-gi? — atsake Petrukas.

— Mainykie mudu lauktuveimis; asz tau duosiu viena papirosa, duok tu man saldiniu.

— Gali tu juos sau pasi deti, o ne man siulyti — atsake Petrukas.

— Na, na, Petruk, ziurek, ar-gi tu juos suvalgyis vies; tiek daug turi, duok man ke lis, — melde Antanukas.

Petreliis, paziuriujes in rankutes, pamate, kad isztikro nemaizi turs saldiniu, tad atskeitas padave saulele Antanui.

— Na, matai, kai iszteks ir tau ir man; te tau uz tai viena papirosa.

— Ka asz su brudu veiksiu, — tare paniekinanciai Petrukas.

— Na tik imk, ka veiksi — tai ant galo, gali ir parukyti, paziuresi, kaip gardu, — tare Antanas, brukdamas Petruki in rankutes papirosa.

Paemes papirosa, Petrukas paziupinejo, pavarte...

— O gal ir isztikruji jisai gardus, reikes parukyti. — Tares tai insidejo in kieseniu.

Ant rytojas Petrukas netiketait rado kieseniuje vakaryksezcia papirosa.

— Na, dabar, — galvoja sau Petrukas, — eisiu, gal rasiu degtuku, ir uzsiurkysiu, kaip ponas.

Surades degtuku, bet bijodamas, kad kas neuztiktu kur uzkampyje berukant, Petrukas patrauke in laukus. Nuejes gerokai nuo namu, inlindo in tarpuje, atsidedo, iszieme papirosa, degtukus ir uszideges uztrauke duma.

— Nieko sau, — kraipydamas galva, tare Petrukas, — gerai, ziuresime, kas bus toliau.

Ruko. Tik verczias dumi, Petrukas vis nori, kad dumi augeszciau rugiu iszkiltu, o paskui ziuri, kad jie iszleto sklaidosi ir vyksta virszuje. Jau kuo-ne puse suruke, bet vis stengiasis kuodaugiasia dumu intranskti, kad paskui juos, kaip isz kamino iszleisti in virszu.

Bet kas czia — Petrukas lig pradeda kvaisti, galva pasidare lyg sunkene.

— O gal nuo szito biaurybes papiroso? — galvoja Petrukas. — Et, tuszszcia jo, daugiau neberukysiu — tare mezdamas in szali nesurukytis papiroso gala.

Galva kuo toliau, tuo dare si sunkene. Petruki buvo nesmagu, pradejo visas drebe ti, eme lyg kas tasyti.

Iszlindo isz rugiu, atsistejo kur vejas puczia — nieko negelbsti. Czia ilga laika Petruka eme ir szaltis ir drebulys, tase koks tai pasibiaurejimas, pats negalejo suprasti kas su juo darosi.

Tai nezinojau tu pasiutusi nuodu, — unksdamas murremo Petrukas. — Na, bet kol gyvas busiu, tai jau ne asz buczia, kad asz ju imcia in burna; tai pamokinimas man, kita karta zinosis, ka su juo padaryti. Uzteks mano gyvenimui rukymo...

Antgalo, sziek tiek pasidare geriau. Petrukas spiaudydamas ir galva kratydamas, kiutino namon.

Kieme suseitiko Antana.

— Kas tau, Petruk, toksai izbales, ar kas negera? — klause, lyg ka suprazdamas, kame dalykas, Antanas.

— Nieko — atsake, nenoredamas siezkinties, ir ejo sau toliau.

— Palauk, Petruk, gal tu rukei? — erzino Antanas — ir kaip-gi nutiko, ar gardus papirossa, gal dar mainysime kitu.

— Pasidek sau tuos nuodus. Asz jau pasimokiniau ir kita karta zinosis, ko vertas rukymas, — piktai atsazve Petrukas ir greitai nubego in grinczia.

Visa savo gyvenima Petrukas stipriai iszlaike savo prizada. Su paniekinimu ir galeezciu ziurejo jisai in atsivedusius tam blogam inpratumui. Daznai jam ateidavo in galva mainai ir pirmas bandymas rukyti, ir tuomet skaidydav: "O, gal, kad ne tas papirossa, asz dar didesnis vergas bucziau tu nuodu, naikinancziu sveikata. Ir jei-gu visiems taip pasekmingai gelbetu papirossa, kaip man, tai linkeeziau kiekvienam isz karto uzsiurukti — bet uzsiurukti gerai, kad uztektu visam gyvenimui!"

KUR BUNA

Mano broliai Petras ir Antanas Zabelaviczai pacina isz Suvalku gub., Kalvarijos pav., Rudaminos gminco jie pats ar kas kitas praszau duot zine ant adreso. (to 55.) J. Zabelavicz. Silver Creek, Pa.

Kazimieras Diskevicius pacina isz Suvalku gub., Panemunes par. pirmiau gyveno Minden W. Va., praszau atsiazaukt ant adreso. (89 '04) Ch. Jass. Ziegler Ill.

Mano draugas Jonas Wackavicz keti metai adgalet gyveno Ansonia Conn. o dabar nezinau kur praszau atsiazaukt ant adreso. A. Pasevicius. 517 Indiana Ave. Sheboygan, Wis.

Mano pusbrolis Antanas Kaczinis pacina isz Kauno gub., Kauno pav., Salapuziu kaimo, 7 m. kaip Amerike jis pats ar kas kitas praszau duot zine ant adreso. C. Molecki. Brighton Po.

Mano pusbrolis Antanas Bulota, 6 metai adgalet gyveno Mahanoyje po tam iszvalio apie Pittsburgh. Pacina isz Suvalku gub. Prienu papirosas, Dumiskio kaimo, Tegut atsiazaukt ant adreso: (93 01) Jonas Pasukevics. 23 D. St. Mahanoy City, Pa.

Mano giminaitis Teresa Wirbalute pacina isz Kauno gub. Panevezio pav., Papelo par. pima gyveno Philadelphiajy o dabartes nezinau kur praszau atsiazaukt ant adreso. L. Shodis. 835 Hubbard ave. Detroit, Mich.

Mano sesuo Elzbieta Jurdanienė po tovais Kliveliute, teip ir brolis Mateuszas pirmiau gyveno Plymouth Pa. o dabar nezinau kur praszau atsiazaukt ant adreso: A. Kleveczka. Cedar Point, Ill.

Mano sesuo Mikalina Vieczkiute pacina isz Suvalku gub. Sojan pav., Kudreza gminco, Zaimu kaimo, praszau atsiazaukt ant adreso. F. Wiczek. So. Fork, Pa.

Sir Thomas Lipton.

Atjeantanti meta Liptonas vela ejs lenktyn su savo laiveliu ydant laimet sidabrinii kielika nuo Amerikonu. Ant paveikelo matome jin metant gelezinius ratukus terp amerikonzisku kadetu kurie plauke po visa svieta.

Varpai suskambejo.

Naktis apglobe savo sparnais pasaula, pridenge szalna pauzugiutas medziu szakas apsaute ukais ir visur, visur gvybe, linksmybe dingo. Ar tinasi valanda persikeitimo, didzio persikeitimo! Viskas kas buvo paskes praectes gilmesel! — Szitai jau suskambejo varpai ir gaudzia, gaudzia ir to gaudimo balsas nuskrejo kaip mielis pasmas per snieguotus laukus, per pageltusius lankas, per pajoduusius szilus ir ukais apsaubtus mieszkus nuleke ir nuleke isziesklaiste in visas puses kaip tekancios saules spinduliai. O varpai vis gaudzia. — Bet kodel tas varpas szimet manes nebe linksmina, kodel tas varpo skambas nezadina dziaugamo jausmu krutineje?

Naktis! persikeitimo naktis! kodel matau nulinkusias zemyn galvas, kodel blizga aszuros akys kodel aukso viltis ne linksmina ir ne kutena krutiniu isz kuriu tik atsidusejimai isz siverzineja. Varpai gaudzia kodel ne neuzdanga gvybes jausmu... Nuverginti nuliudinti — nusimene stovi, ar par krite po sunkia nasza liudnas ties ir kartybiu vaijoja ar nebyliom maldom varsto dangisz ka sklausma ir jieszko atvangos pas Ta kuris daleido jiems vadinties Tevu musu!

Malda! malda galinga! Gra zina vilti gra zina suraminina Szirdis smarkiau sujudo, vele persipyldo lig nauja gvybe, nauja pajega — o varpo bal sas skamba ir gaudzia, nakties tyloje nestelbiamas triukzmais lekia laukais nesuturiamas, skrieje in padangu erdy be kaip vicleja, atsimumzineja aidais mieszkuose ir suaulejes vel lekia toliau ir toliau, net gesta ir tyla ant begalinu jures tyrumu.

Po snieginu patalu, ledais sukaustyta miega zeme — mai tyntoja, motina. Miega apnykus. Ant jos krutines guli jos rankos suvarzytos sukrutinus jos lupos suziaubtos ir tik atsidusejimai jos iszreiszkia jo varda. Ji klausio gaudimo varpu; tai balsas skausmais trankomu krutiniu jos vaiku — ji girdi jauzcia kenzia — ji mato isztiestas rankas trokztan czias sutrakut jos panoczius nelaisves mato tas te kenzias jausmu sroves, kuriom jos vai kai troksta namorget krauju nuo savo motinos suplez ytos ir suzeistos krutines. — Ji klausio, mato jauzcia tik nebyle liko bet varpai gaudzia zadina gavina ir balas plaukia ir aidais besikartojant tre ria muzikalizkus tonus. — Ir sztai kaip vaidykla isz kapu iszauga balta skaisti buties dyvasios. Dyvasia! Jos baltas skaistus rubas judinamas vejs lio dvelkimu, jos veidas pilnas gerumo bet podraug matoma

jos blizganciose akyse rustybe, rankose neapdengtos szarvaia laiko svarstykle, laiko karda, ant galvos blizga plieno kolpokas. Kas do buties? Kareivis — Tiesdaris argi Ne meris, ar gal gi Laives dievai te? Tas vias pyatybes ta viena dvosios buties savyje turi ir eina ji link musu. — Apykkes veidas motinos atgyja, atdaro akis ir isz jos lupu praskamba balsas galingas, burviszkas bal sas, zadinantis gvybe, didinantis trozkima, naikinantis nusiminima krutines vaiku. Motina szaukia: Eikite prie manes. Pakelkit mane! — Glauskites visi prie mano krutines, suszylidysiu jus. Panocziai nelaisves lai daugiau jus nebauginti! Jau jie nukrito, tik numeskut juos szalin nuo manes. Visi prie manes pas mane, su manim vaikai! Gana kentet — jauokit, gyvenkit, myletik mane!

Kaip szuo.

Kitados da uz Mikalojaus caro, kada jis karta vazavo per Lenkije ir Lietuva in Prusus (zinoma da tada gelezkelo ne buvo) karietoje ir vazavo per Vilkavizki, buvo daugibe kaimuozciu pribuvusiu caro pazeiureti. Caras tame laike sav miegioje minksztai isztaisitoje karietoje o jojo szuo britonas ziurejo per langa, teip zmones pamate tarp saves kalbejo; — Brangus Dieve! Tas caras suvis panaszus in szni.

ALL NATIONS DEPOSIT BANK

— LAIVAKORZIU SKYRIUS —
Cor. 12-th & Carson St., S.S. Pittsburg, Pa.
Tai yra Vienatins ir seneli Lietuviszka Banku su Kapitalu \$75,000.00 kuri randasi po priaziura Valstijos Pensylvanias, talpinais loconos namuose kuriu verte iszesza apie \$150,000.00.
Pirma Piningus ant pazedumo ir moka 4 Procenta, Siunczia Piningus in visas dalis Svieto groicziause ir pigiause. Parduoda Laivakortes ant visu geriausiu Laivu. Uzlaiko Notarijalia ir vedimo Prova kancelarija po vadovyste K. Varaszas Natarijauszio uzvirtinto per valdzia, kursai padaro Diovernastis ir visokius Dokumentus sutinkancius su tiesomis Ruszijos.

TUKSTANČIAI ŽMONIŲ

Kuriems buvo pirmias gyvenimas pilnas kan kinim ir varginimo nuo visokių ligų silpnybių, pakartę; besant išlyškę, išbalę, sunikę, suknibę, vos kojas pavilko, bet kad atsišaukė prie PROFESIONALISKO DAKTARO, THE PH. M. CLINIC, aprašant arba apskaitę ligą, kas kenkia, tad tapo pamatiskai trumpam laike išgydyti ir dabar yra sveiki, laimingi, ir iš gilumos širdies dėkingi, taip sako išgydyti:

UŽSVIS SAULELĖI MUSU LANGELI

GARBINGAS DAKTAR: Apuotintas lietuvisz varojant vis ir vis sveikata šio gery ir lengvą, o ta užsienio mano ligą, nuo daug tūgų galingų gerų lietuvių, kaip silpnas nuo saulės spindulių. Dabar jau pasilaukiau visos sveikatos, nes kitiškai ir galva nuošėdžiškai teip in lietuvių vėl išvyti. Pirmas buvau silpnas, suknibęs, suknibęs, o per galybę augs dziausio molo ir tikrai lietuvisz, pasilaukiau sveikatos, atsigavau, džiūvaujanti tik Philadelphia M. Klinikai. Su gdoone M. P. Sakalauskas, 221 Emerald Ave., Chicago Ill.

Mrs. Petronė Bakutė, 125 2d St., Somerville, N. J. Teipat džiūvau už išgydymą, nes pilingu ir gudi džiūvau New York daktarui, kurie negalėjo sugebeiti, o vienok Philadelphiajose M. Klinikas, atsišaukė! Trumpai laik, moteris padarė sveika nuo labai didelis ir apsejusios sunkios ligos. Mr. M. Kazloras, 1019 Chestnut St., Trenton, N. J. Nemažiau yra diki cius už išgydymą jo gyvatis ir išgydymu nuo nerų, krutinis skaudimo, silpnų plaučių, kosulio, sunkaus kvėpavimo, šlapimo. Lygiai labai džiūvau Mr. J. Ruskis, 222 10th av. Newark, N. J. Mrs. D. Karaseviciūte 400 1/2 South St., New Britain, Conn. Mr. Julius Birsenas, 318 Franklin St., Port Washington, Wis. Mr. Jonas Tamulis, R. D. L. Malboro, Mass. Mr. Jos. Jurevicius, 147 W. First St., Fulton, N. Y. Mr. Ant. Ceras, 638 So. Swanson St., Philadelphia, Pa. Ir tūkstančiai kitų, kurie negalėjo įlaikyti užsienio.

Todėl, jeigu esate nerolikas ir greitai lito tikrai nori išgydyti, tad kreipis šion, kur tuk stančiai kaip į pamažybių vietą traukia ir tampa išgydyti. Atėik arba rašyk šitandis lietuviszai, nes gromatija su maudagiu pridauz laisvę kas kenkia, o busi išgydytas. Diliangies puslindamas sveikata ir laimėjimas ant visos. Nuo šitono lietuvių ligų sergantis ir kas kenkia, nes jeigu specializait profesionaliskas daktaras Klinikai pripažins, jog gali buti išgydyti, tai gali tikėti, kad atursit ligą pagelbi; be polio be operacijos, bet su tikros lietuviszkos nuo: inkstų ligos, skaudimo spazmų, kaulų, strėgų, kolj, pelg ir kony. Uždiedžia skaudimo ir nebeding vėgrijų. Galvos skausmų, širdies, kepenų, kaulų ir plaučių ligas. Greito palaimo ir sunkaus kvėpavimo, peršalimo, slogų, nuo albesio sveikatos nusilpimo, dyspepsijos, neuralgijos bei nervų ligos: teipat nuo jaunystės isidomumo ligai, silkos nušė gimo, blogų svajnu, nemigos ir nuo visokių aplūki užsiekiamų ligų. Teipat moteris ligų, gy. kaip skausmingų menstruacijų ir kitų visokių ligų, kurios tik varginamui žmonių atstada. Rašant vinda reik adresuot teip:

THE PHILADELPHIA M. CLINIC

1117 WALNUT STREET, PHILADELPHIA, PA.

Atsilankantiems asabiskai olo valandos yra šitos kasdien: nuo 10 isz rytą iki 4 po p. Nedėlioje nuo 10 iki 3, o Uter, ir Pėtn. vakare nuo 6 iki 8. Teipat reikalauk nuo Klinikos knygos „DAKTARAS“, o bus prileista.

BISCHOFF'S BANKING HOUSE

287 Broadway, New York, N. Y. Kampas Reade Ulice. Telefonas: Worth 2822.

Kas reikalauja teisingo patarnavimo ir nori idant jo reikalai liktu greit, atlikti tegul atsiazauki in

Seniaus Bankini Nama

Uzdeta 1848m. Piningus siunczimo in Kraju kuo groziesnel. Piningus visu krasztu iszmainome pagal kursa. Piningus pirmama ant procento ir isznomdame ant pareikalavimo. Szpikortes parduodame ant geriausiu Gaylaiviu visu Linija ta ir isz Krajuas uz pigiause preke. Pasportas del keliaujanczija in Kraja pastorojame nerolikaudami jokiu popera.

Dovierastes padarome pigial ir visas kitas rezentilazkas Poperas su paldyrimu Konsulio.

Atjeszkojima Daliu atlieka teisingiausiai.

— Del vygdos Tautoczia laikome atdydarta —

Subatoje iki 8 ad. vakare. Nedėlioje nuo 10 iki 12 ad.

Uzprasome atliakti mums asabiskai ar per laizka ir persitiktinti jog pas mus visus minetus reikalus groziesiause, teisingiause, ir pigiause galite atlikti.

DR. KOLER, LIETUVIS ŽYDITOJAS

Yra tai vienatins gydytojas Pittsburgo, diplomavos Varaszoja, kuris turi suvires 15 metu isbandima, gydime visokių ligų. Isgydyo visokas ligas nepaisant isz kokios priezasties pacina, kaip tai: Naktinis Troitinis Skaus, Syfilis Trypes, Vyrizkas Pajegos, teipgi gydo Savvalmas Ligos. Joje specializavosi gydyti Uzdomezijas Ligos, Nervu, Romatizms, Plaucias, Uzdomezias, Nupoles Silpnys, Ligos Nubagima, Usmojas Ligos kad ir pajinanczias nog Teva. Reikale ramykie ant adreso: 418 Penn Ave., Pittsburg, Pa. Adreso 418 2 valand. Rašant jog tai gauda.

Adresas: 418 Penn Ave., Pittsburg, Pa.

50,000 KNYGU

Vysai Dykai

Kožas vyras be atidelioma tur pa reikalaukti vieną isz tu stebuklingu knygu. Vyrui, kurie žada apsigelsti — vyrui ligoti — vyrui, kurie post-giri per miera, kurie pareidava namo viela ir katrie pervir dave sau valgi — vyrui silpni, nevurti ir katrie prasto sava sveikata — vyrui, katrie negabi pri darba ir katrie ne galeo naudoti pylnai linksnuma gamtos — vysi tie vyrai tur pareiklauti vieną isz tu dykai duotu knygu. Ta knyga pasakis kaip vyrai naikina sava sveikata, kaip jie uzsiakre li goma ir kaip jie gal pyliai sugrizinti sava sveikata, stipruma ir energiskuma i trumpa laika ir su maizais kaustais. Jeigu nori buti vyras tarp vyru ta knyga pasakis kaip gali te pasiekti.

Ar Esat Kankinami

Uznuodijimo Krauja arba Brastais, Triperiu, Abeliu Prostomiu Spiku, Prostomiu Gyvastinis Skytais, Naktiniais Ileidimais, Prostomiu Vyrizkams, Lytiška Nusilpimui, Duzmas, Uziaverzimu Slapiname Kanale, Reumatizmu, Organiskamei Ligoms, Skilvies, Kepenu, Pusis ir Inkstų Ligoms? Jeigu turet skausmas stenos, praistoma apetita, sugrūsti pylva, blauro skausmas galvos, tūlimes priu plimimus, kogniet migrogt, pusta-ties pavargiesiu ir silpau isz rita, pyktas ir arzus — turete gauti ta knyga. Knyga ta pasaka praitais ir nakties žolies didele kiti ir kaip gali buti sveiki.

Tukstančiai vyru atgava sava pilna sveikata su pagelba tuos brangios knygos. Knyga ta yra kra-tuvis žinios ir talpina tam tykrus daktius, katrius koliaus vyras, jau nus arto senas, lagotas arba bied-

reikalais kreipkitės pas jį o būrte vis
užgandintais.
520 W. Centre St., Mahoney